

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ประเทศไทยเป็นประเทศที่ใช้ระบบการดำเนินคดีอาญา โดยรัฐ และมีวิธีการค้นหาความจริงในคดีโดยมีหลักการว่าทุกองค์กระบวนการยุติธรรมทางอาญามีหน้าที่ต้องร่วมกันและช่วยกันค้นหาความจริง เนื่องจากสังคมในปัจจุบันมีพัฒนาการซับซ้อนมากขึ้น ปัญหาอาชญากรรมมีความยุ่งยากต่อการพิสูจน์หลักฐานและส่งผลให้กระบวนการพิจารณาคดีอาญาเกิดความผิดพลาด ดังนั้นกระบวนการยุติธรรมที่ดีและโปร่งใสจะส่งผลให้สามารถพิสูจน์ข้อเท็จจริงจนสามารถหาข้อยุติได้ ซึ่งจะอำนวยความสะดวกให้สังคม

ปัจจุบันนั้นปัญหาทางด้านอาชญากรรมเกิดขึ้นเป็นจำนวนมาก เมื่อมีการกระทำความผิดอาญาเกิดขึ้นจะต้องมีการดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิด โดยเป็นหน้าที่ของรัฐในการจับกุมบุคคลและควบคุมตัวผู้กระทำความผิดหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องเพื่อตรวจสอบค้นหาความจริงให้ปรากฏ ดังนั้น การปฏิบัติต่อผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องในคดีจะต้องคำนึงถึงสิทธิและเสรีภาพของบุคคลในฐานะที่บุคคลนั้นเป็นส่วนหนึ่งของสังคมด้วย¹

ในคดีอาญาจำเลยจะได้รับการสันนิษฐานว่าเป็นผู้บริสุทธิ์จนกว่าโจทก์จะสามารถแสดงพยานหลักฐานพิสูจน์ต่อศาลได้ว่าจำเลยเป็นผู้กระทำความผิดที่แท้จริงตามข้อกล่าวหา หลักการในการดำเนินคดีอาญาของโจทก์คือ โจทก์มีภาระพิสูจน์จนสิ้นความสงสัย (Proof beyond reasonably doubt)² และการที่จะพิสูจน์ว่าสิ้นความสงสัยเพียงใดนั้นให้พิสูจน์เพียงว่า “จำเลยทำผิดเพียงตามสมควร” ก็เพียงพอแล้ว การค้นหาความจริงจึงเป็นหลักสำคัญของคดีอาญาซึ่งมีการพิสูจน์ความจริงด้วยวิธีการนำสืบพยานหลักฐาน เช่น พยานเอกสาร พยานวัตถุและพยานบุคคล รวมทั้ง

¹ คณิศ ฅ นคร . (2555). *กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา* (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์วิญญูชน. หน้า 56.

² The MATTER. (2561). *พิสูจน์จนสิ้นความสงสัย*. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก: <http://thematter.co./thinka-resonable-doubt/16254> [2561, 5 กุมภาพันธ์]

การนำกระบวนการทางนิติวิทยาศาสตร์ มาใช้ในการค้นหาความจริงจึงเป็นที่นิยมมากยิ่งขึ้น การรวบรวมพยานหลักฐานดังกล่าวเพื่อมายืนยันให้สามารถพิสูจน์ความคิด จึงต้องมีความชัดเจน ดังนั้นจึงมีการนำเอาความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีต่างๆ มาพัฒนาใช้ในการพิสูจน์หลักฐานต่างๆ ให้ได้ผลที่ถูกต้องแท้จริงตามหลักวิทยาศาสตร์ ซึ่งในปัจจุบันได้ผลเป็นอย่างดี ในการสืบสวนติดตามจับกุมผู้กระทำความผิดต่างๆ มาลงโทษตามกฎหมาย เนื่องจากพยานหลักฐานทางวิทยาศาสตร์มีความน่าเชื่อถือมากกว่าพยานบุคคลทั่วไป เพราะมีการตรวจพิสูจน์ ทดสอบและยืนยันจากผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญแล้ว อีกทั้งยังไม่สามารถแก้ไขเปลี่ยนแปลงได้โดยง่าย โดยเฉพาะสิ่งที่เป็นเครื่องบ่งชี้ถึงคุณลักษณะเฉพาะตัวของบุคคล เช่น ลายพิมพ์ DNA ตัวอย่างเลือด เนื้อเยื่อ ผิวหนัง และเส้นผมหรือขน

สำหรับการรวบรวมพยานหลักฐานในกฎหมายไทยนั้นปรากฏอยู่ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 131 ซึ่งได้บัญญัติไว้ว่า “ให้พนักงานสอบสวนรวบรวมพยานหลักฐานทุกชนิดเท่าที่สามารถกระทำได้ เพื่อประสงค์จะทราบข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ต่างๆ อันเกี่ยวกับความผิดที่ถูกกล่าวหาเพื่อจะรู้ตัวผู้กระทำความผิดและพิสูจน์ให้เห็นความผิดหรือความบริสุทธิ์ของผู้ต้องหา” จากบทบัญญัติดังกล่าวข้างต้นเห็นว่าหน้าที่พนักงานสอบสวนเพียงลำพัง จะต้องทำการรวบรวมพยานหลักฐานต่างๆ ในคดีนั้น เป็นสิ่งที่ค่อนข้างยากและเป็นงานที่ต้องใช้ความละเอียดอ่อน เพราะจะต้องมีการตรวจพิสูจน์ตัวบุคคลโดยวิธีการทางวิทยาศาสตร์ จึงเป็นเรื่องที่ต้องให้ความสำคัญเป็นอย่างมาก เพราะเป็นการกระทำที่เป็นการละเมิดสิทธิและเสรีภาพในร่างกายของบุคคล ในหลายๆคดีที่เกิดขึ้นในปัจจุบันมีลักษณะสลับซับซ้อน พยานหลักฐานต่างๆ ในคดีก็มีจำนวนมาก บางคดีไม่มีพยานบุคคลหรือพยานเอกสาร ที่จะสามารถนำมาพิสูจน์ความคิดของผู้ต้องหาได้เลย มีเพียงแต่พยานหลักฐานทางวิทยาศาสตร์ที่สามารถนำมาพิสูจน์ เพื่อนำตัวผู้กระทำความผิดมาลงโทษตามขั้นตอนของกฎหมายได้

นอกจากนี้ในเรื่องของพยานหลักฐานทางวิทยาศาสตร์ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เป็นการแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อให้กระบวนการได้มาซึ่งพยานหลักฐานในคดีอาญามีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ 28) พ.ศ.2551 มีการบัญญัติมาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับกระบวนการพิสูจน์ข้อเท็จจริงด้วยวิธีการทางวิทยาศาสตร์ในชั้นสอบสวนในมาตรา 131/1 จากหลักกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาตรา 131/1 ซึ่งได้กำหนดหลักเกณฑ์ในกรณีที่ต้องใช้การตรวจพิสูจน์

บุคคล วัตถุหรือเอกสารใดๆ โดยวิธีการทางวิทยาศาสตร์ในชั้นพนักงานสอบสวนนั้นสามารถสรุปได้ดังนี้³

1. ต้องเป็นกรณีที่มีความจำเป็นต้องใช้พยานหลักฐานทางวิทยาศาสตร์เพื่อพิสูจน์ข้อเท็จจริงตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 131

2. กรณีที่จะใช้การตรวจพิสูจน์ทางวิทยาศาสตร์นี้ต้องเป็นกรณีความผิดที่มีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงเกินสามปี โดยการพิสูจน์นั้นจำเป็นต้องเก็บตัวอย่าง เลือด เนื้อเยื่อ ผิวน้ำหนัง เส้นผมหรือขน น้ำลาย ปัสสาวะ อุจจาระ สารคัดหลั่ง สารพันธุกรรม หรือส่วนประกอบของร่างกายจากผู้ต้องหา ผู้เสียหายหรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง

3. การดำเนินการตรวจพิสูจน์ต้องกระทำเพียงเท่าที่จำเป็นและสมควร โดยใช้วิธีการที่ก่อให้เกิดความเจ็บปวดน้อยที่สุดเท่าที่จะกระทำได้อีกทั้งจะต้องไม่เป็นอันตรายต่อร่างกายหรืออนามัยของบุคคลนั้นด้วย กรรมวิธีการตรวจพิสูจน์นี้ต้องกระทำโดยแพทย์หรือผู้เชี่ยวชาญเท่านั้น

4. ผู้ต้องหา ผู้เสียหาย หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องต้องให้ความยินยอมก่อน พนักงานสอบสวนจึงจะให้แพทย์หรือผู้เชี่ยวชาญตรวจพิสูจน์ด้วยวิธีทางวิทยาศาสตร์ได้

5. ถ้าผู้ต้องหาหรือผู้เสียหายไม่ยินยอมให้ตรวจโดยไม่มีเหตุผลอันสมควรหรือในกรณีที่ผู้ต้องหาหรือผู้เสียหายกระทำการป้องกันขัดขวางมิให้บุคคลที่เกี่ยวข้องให้ความยินยอมโดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้สันนิษฐานไว้เบื้องต้นว่าข้อเท็จจริงเป็นไปตามผลการตรวจพิสูจน์ที่หากได้ตรวจพิสูจน์แล้วจะเป็นผลเสียต่อผู้ต้องหาหรือผู้เสียหายนั้นแล้วแต่กรณี โดยจะพบได้จากพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. 2522 ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2557 มาตรา 142 กรณีมีพฤติการณ์อันควรเชื่อว่าผู้ขับขี่ขับรถในขณะที่เมาสุราหรือของมีเมาอย่างอื่น หากว่าผู้นั้นยังไม่ยอมเป่าเครื่องวัดแอลกอฮอล์โดยไม่มีเหตุอันสมควรให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าผู้นั้นเมาแล้วขับ

สำหรับในเรื่องการรวบรวมพยานหลักฐานทางวิทยาศาสตร์ตามกฎหมายไทยนั้น ได้มีคดีสำคัญหลายคดีที่แสดงให้เห็นถึงจุดบกพร่องของการนำพยานหลักฐานเข้ามาในคดีของประเทศไทยที่ยังไม่สามารถแก้ไขปัญหาในเรื่องนี้ได้ อย่างคดีฆาตกรรมนักธุรกิจชื่อดัง ตัวอักษรย่อคือ นาย อ. สาเหตุที่แท้จริงแห่งเงื่อนไขการเสียชีวิตของ นาย อ. นั้นยังเป็นที่เคลือบแคลงใจของสังคมกับการปิดคดีแบบด่วนสรุปของเจ้าหน้าที่ตำรวจที่สรุปว่าเป็นการฆ่าเพื่อชิงทรัพย์ ซึ่งขัดแย้งกับรายงานข่าวจากหนังสือพิมพ์บางฉบับที่ระบุว่า ผลการชันสูตรพลิกศพที่ออกมาแสดงให้เห็นว่า

³ ธานีศ เกศพิทักษ์. (2557). *คำอธิบายประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ภาค 1-2 (มาตรา 1-156) เล่ม 1* (พิมพ์ครั้งที่ 11). กรุงเทพฯ: สำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา. หน้า 285.

การเสียชีวิตของนาย อ. มิใช่เป็นการฆ่าชิงทรัพย์ธรรมดาทั่วไป แต่หากการเสียชีวิตครั้งนี้ เป็นการฆาตกรรมที่ดำเนินการโดยทีมฆ่ามืออาชีพ ซึ่งได้รับการฝึกฝนมาอย่างดี และชำนาญในการฆาตกรรมอำพรางอย่างยิ่ง ทั้งนี้ไม่ว่าปมเงื่อนการเสียชีวิตของนาย อ. จะถูกแต่ละฝ่ายปั้นแต่งให้เป็นประโยชน์กับฝ่ายตัวเองอย่างไร แต่ในที่สุด เมื่อวันที่ 30 ธันวาคม 2557 ศาลได้อ่านคำพิพากษาประหารชีวิตนาย บ. แต่เห็นว่าให้การเป็นประโยชน์ จึงลดโทษเหลือจำคุกตลอดชีวิต เป็นเครื่องยืนยันให้เห็นว่า พยานหลักฐานชี้ว่านาย บ. เป็นคนลงมือฆ่านาย อ.จริง ส่วนพ่อกับแม่นาย บ. ผิดข้อหารับของโจร ต้องระวางโทษจำคุก 1 ปี 4 เดือน⁴

ส่วนในคดีที่สอง คดีของเน็ตไอดอลชื่อดัง โดยมีอักษรย่อว่า น.ส.“ป.” นั้นมีประเด็นที่ทางญาติของ น.ส.“ป.” คัดใจและเข้าร้องเรียนต่อกองบังคับการปราบปรามในสังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ 14 ประเด็นเกี่ยวกับการเสียชีวิต โดยเฉพาะการตรวจเขม่าดินปืนที่ตรวจไม่พบในตัวผู้เสียชีวิตและพยานแวดล้อม 4 คน ในที่เกิดเหตุ อีกทั้งยังไม่มี การนำส่งดีเอ็นเอของมารดาสามีผู้เสียชีวิต ไปยังกองพิสูจน์หลักฐาน (พฐก.) รวมทั้งการเข้ามอบตัวของสามีผู้เสียชีวิตพบข้อพิรุทธหลายอย่าง โดยเฉพาะคำให้การ ทั้งตัวสามีและพยานแวดล้อมที่ขัดแย้งกับคำให้การในวันเกิดเหตุ นอกจากนี้ครอบครัวของสามีผู้เสียชีวิตยังเป็นผู้กว้างขวางเข้าข่ายผู้มีอิทธิพลในพื้นที่ จึงไม่มั่นใจในการทำงานของเจ้าหน้าที่และกังวลว่าจะไม่ได้รับความเป็นธรรม⁵

จากคดีตัวอย่างทั้งสองคดีข้างต้นจะเห็นได้ว่าในคดีของนาย อ. หากมีการตรวจพิสูจน์หลักฐานทางวิทยาศาสตร์ให้ละเอียด หรือมีการนำผลการตรวจพิสูจน์หลักฐานทางวิทยาศาสตร์เพื่อเข้ามาในสำนวนการสอบสวนคดี น่าจะมีส่วนขยายผลจนสามารถจับกุมผู้กระทำความผิดที่แท้จริงมาลงโทษได้ ส่วนในคดีของ น.ส.“ป.”นั้น หากให้โอกาสผู้เสียหาย สามารถที่จะเรียกร้องให้พนักงานสอบสวนตรวจพิสูจน์หลักฐานบางอย่างที่ผู้เสียหายสงสัยได้ตั้งแต่ในชั้นสอบสวน พยานหลักฐานที่สำคัญในคดีที่ผู้เสียหายสงสัย อาจสามารถนำมาขยายผลเพื่อจับกุมผู้กระทำความผิดที่แท้จริงได้ เพราะในบางครั้งเพียงดุลพินิจของพนักงานสอบสวนเพียงลำพังยังคงไม่เพียงพอและครอบคลุมที่จะนำพยานหลักฐานเข้ามาในคดีได้ทั้งหมด

แม้ว่าจะได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาแล้วก็ตาม แต่ก็ยังมีปัญหาการรวบรวมพยานหลักฐานทางวิทยาศาสตร์ในชั้นสอบสวน ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาที่บัญญัติกำหนดให้พนักงานสอบสวนรวบรวมพยานหลักฐานทุกชนิด

⁴ กระปุกดอทคอม. (2557). *ลำดับปมปริศนา คดีฆ่าเอกอุทร - ศาลสั่งประหารไอบอล คนขับรถ*. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก : <https://highlight.kapook.com/view/113466>. [2560,8 กันยายน]

⁵ มติชน. (2560). *“ศรีวรา” ชัก พงส.บ้านแหลมทำคดี” น้อง ป.ปลา เน็ตไอดอล ผิดชั้นตอนเร่งสอบสวน 14 ปมครอบครัวหัวใจ*. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก : <http://www.matichon.co.th/new/51184>. [2560, 8 กันยายน]

เท่าที่สามารถจะกระทำได้ เพื่อประสงค์จะทราบข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ต่างๆ อันเกี่ยวกับความคิดที่ถูกกล่าวหา เพื่อจะรู้ตัวผู้กระทำความผิดและพิสูจน์ให้เห็นความผิดหรือความบริสุทธิ์ของผู้ต้องหา เพื่อให้เกิดดุลยภาพระหว่างหลักการควบคุมอาชญากรรมและหลักสิทธิเสรีภาพขั้นพื้นฐานของบุคคล แต่ยังคงมีปัญหาในสารนิพนธ์ฉบับนี้กรณีไม่ให้สิทธิผู้ต้องหาหรือผู้เสียหายสามารถที่จะร้องขอเข้ามาในคดี และการไม่แยกประเภทของการตรวจพิสูจน์หลักฐานทางวิทยาศาสตร์ รวมทั้งการที่ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาและ พ.ร.บ.การให้บริการด้านนิติวิทยาศาสตร์ที่ไม่ได้บัญญัติหรือระบุถึงขั้นตอนหลักปฏิบัติในการทำงานของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติหรือผู้ที่จะถูกกระทบสิทธิตามพระราชบัญญัตินี้ ทำให้มีปัญหาในขั้นตอนการทำงานของเจ้าหน้าที่

จากปัญหาที่กล่าวมาข้างต้นทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจทำการศึกษาในเรื่องดังนี้คือ ในประเด็นที่หนึ่งตามที่ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาตรา 131/1 มิได้อนุญาตให้บุคคลอื่นนอกจากพนักงานสอบสวนร้องขอให้ทำการตรวจพิสูจน์ บุคคล วัตถุหรือเอกสารใดๆ โดยวิธีทางวิทยาศาสตร์ ซึ่งทำให้ผู้เสียหายและผู้ต้องหาไม่ได้รับโอกาสในการต่อสู้คดีอย่างเท่าเทียมกับรัฐ เนื่องจากค่าใช้จ่ายในการตรวจพิสูจน์ทางวิทยาศาสตร์ มีอัตราที่สูงซึ่งจะเป็นภาระแก่ผู้ต้องหา จำเลย หรือผู้ที่เกี่ยวข้อง มีผลทำให้ในหลายๆคดีไม่สามารถนำตัวผู้กระทำความผิดมาฟ้องลงโทษได้ เนื่องจากขาดพยานหลักฐานทางวิทยาศาสตร์ สำหรับประเด็นที่สองคือ การไม่แยกแยะประเภทของการตรวจพิสูจน์พยานหลักฐานทางวิทยาศาสตร์ ทำให้การตรวจพิสูจน์พยานหลักฐานทุกชนิดตามที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาต้องได้รับความยินยอมจากผู้ตรวจ ทำให้เกิดปัญหาการรับฟังพยานหลักฐานในชั้นพิจารณาของศาล และความล่าช้าในการรวบรวมพยานหลักฐาน และประเด็นสุดท้ายการที่ พระราชบัญญัติการให้บริการด้านนิติวิทยาศาสตร์ พ.ศ.2559 มิได้ระบุขั้นตอนการปฏิบัติงานให้กับเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติในการรวบรวมพยานหลักฐานทางวิทยาศาสตร์ รวมทั้งมิได้ระบุว่าหากผู้ต้องหาหรือผู้เสียหายจะต้องถูกตรวจร่างกายเพื่อหาพยานหลักฐานทางวิทยาศาสตร์จะมีหลักปฏิบัติหรือมีสิทธิใดๆ ได้บ้าง เพราะการที่ไม่ระบุถึงสิทธิต่างๆ เหล่านี้เมื่อมีคดีเกิดขึ้นจึงส่งผลต่อการรับฟังพยานหลักฐานในคดีอาญา จากที่กล่าวมาข้างต้นผู้วิจัยจึงเห็นควรทำการศึกษาเพื่อทำให้การนำพยานหลักฐานเข้ามาในสำนวนคดี ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการนำตัวผู้กระทำความผิดมาดำเนินคดีตามขั้นตอนของกฎหมาย

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาความเป็นมา แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการรวบรวมพยานหลักฐานทางวิทยาศาสตร์
2. เพื่อศึกษามาตรการทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการรวบรวมพยานหลักฐานทางวิทยาศาสตร์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาของประเทศไทยและต่างประเทศ
3. เพื่อศึกษาและวิเคราะห์สภาพปัญหาของการนำพยานหลักฐานทางวิทยาศาสตร์มาใช้ในการพิจารณาคดีของประเทศไทย
4. เพื่อเสนอแนะแนวทางแก้ไขประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และ พ.ร.บ. การให้บริการด้านนิติวิทยาศาสตร์ พ.ศ.2559 ในเรื่องการรวบรวมพยานหลักฐานทางวิทยาศาสตร์

1.3 สมมติฐานของการศึกษา

บทบัญญัติของกฎหมายเกี่ยวกับการรวบรวมพยานหลักฐานทางวิทยาศาสตร์ในชั้นสอบสวน ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 131/1 ในปัจจุบัน มีข้อจำกัดคือกฎหมายมิได้อนุญาตให้บุคคลอื่นนอกเหนือจากพนักงานสอบสวน มีสิทธิที่จะร้องขอให้ทำการตรวจพิสูจน์บุคคล วัตถุ หรือเอกสารใดๆ โดยวิธีการทางวิทยาศาสตร์ในชั้นสอบสวน และการที่กฎหมายกำหนดให้พยานหลักฐานที่จะทำการตรวจพิสูจน์โดยวิธีการทางวิทยาศาสตร์ทุกชนิดต้องขอความยินยอมจากผู้ถูกตรวจก่อน โดยไม่ได้แยกประเภทของพยานหลักฐานว่าประเภทใดบ้างที่ทำการตรวจได้โดยไม่ต้องขอความยินยอมนั้น อาจเกิดปัญหาและเป็นอุปสรรคต่อประสิทธิภาพในการควบคุมอาชญากรรมและการค้นหาความจริงในคดีอาญา และการที่พระราชบัญญัติการให้บริการด้านนิติวิทยาศาสตร์ พ.ศ.2559 มิได้ระบุขั้นตอนการปฏิบัติงานให้กับเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติในเรื่องดังกล่าวข้างต้น เมื่อมีคดีเกิดขึ้นจริงจึงมักเกิดปัญหาต่อผู้ปฏิบัติงาน ดังนั้น จึงควรมีการบัญญัติมาตรการทางกฎหมายในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ม.131/1 และพระราชบัญญัติการให้บริการด้านนิติวิทยาศาสตร์ พ.ศ.2559 เพิ่มเติมเพื่อเป็นหลักประกันแก่บุคคลในการนำพยานหลักฐานทางวิทยาศาสตร์มาใช้ในชั้นสอบสวน

1.4 ขอบเขตของการศึกษา

การศึกษานี้เป็นการศึกษาถึงขอบเขตการรวบรวมเพื่อนำพยานหลักฐานทางวิทยาศาสตร์มาใช้ในชั้นสอบสวน ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา โดยการศึกษาจะทำการวิเคราะห์บทบัญญัติแห่งกฎหมาย อันได้แก่ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2560 ในส่วนที่

เกี่ยวข้องกับสิทธิและเสรีภาพของประชาชน ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา พระราชบัญญัติการให้บริการด้านนิติวิทยาศาสตร์ พ.ศ.2559 ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการนำ พยานหลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์เข้ามาในคดีในชั้นสอบสวน โดยเทียบเคียงกับกฎหมาย ของสหพันธสาธารณรัฐเยอรมนี กฎหมายของสหราชอาณาจักร และกฎหมายของประเทศ นิวซีแลนด์ เพื่อเสนอแนะมาตรการที่เหมาะสม เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการแก้ไขกฎหมาย ของประเทศไทย

1.5 วิธีการดำเนินการศึกษา

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเอกสาร (Documentary Research) เก็บรวบรวมข้อมูลจาก หนังสือ บทความ และวิเคราะห์กฎหมายที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา ความอาญา ในเรื่องปัญหาการรวบรวมพยานหลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์ในชั้นสอบสวนคดีอาญา ของไทยเปรียบเทียบกับต่างประเทศ หนังสืออ้างอิง วารสารกฎหมาย บทความจากสื่อสิ่งพิมพ์ต่างๆ ข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์ เอกสารทางวิชาการ ผลงานวิจัยและคำพิพากษาศาลยุติธรรม ซึ่งเกี่ยวข้องกับ กฎหมายว่าด้วยการรวบรวมพยานหลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์ในชั้นสอบสวน

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงความเป็นมา แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการรวบรวมพยานหลักฐาน ทางนิติศาสตร์
2. ทำให้ทราบถึงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการรวบรวมพยานหลักฐานทางนิติศาสตร์ ของประเทศไทยและต่างประเทศ
3. ทำให้ทราบถึงปัญหาและมาตรการการรวบรวมพยานหลักฐานทางนิติศาสตร์ ของกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาของประเทศไทย เปรียบเทียบกับกฎหมายต่างประเทศ
4. ทำให้ทราบถึงแนวทางในการปรับปรุงบทบัญญัติของประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา ความอาญา และ พระราชบัญญัติการให้บริการด้านนิติวิทยาศาสตร์ พ.ศ.2559 ของประเทศไทย ให้มีความเหมาะสม เพื่อให้เกิดแนวทางในการรวบรวมพยานหลักฐานทางนิติศาสตร์ของ ประเทศไทยในการคุ้มครองผู้ต้องหา หรือผู้เสียหาย ให้ได้รับความเป็นธรรมในกระบวนการ ยุติธรรม